

# РЕШЕНИЕ

№ 5143

гр. София, 31.07.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова**

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов**

**Елеонора Попова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5080** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на „Вадиас“ ООД, представлявано от В. Д. А. – управител, чрез адв. В. Т. срещу Решение от 07.03.2023 г. по НАХД № 9056/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 107-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 85/08.06.2022 г., издадено от Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) - С., с което на дружеството, на основание чл. 166, т. 3, вр. с чл. 165, ал. 2 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) е наложено административно наказание „имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 14, ал. 4 ЗООС.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е неправилно, постановено при неправилно приложение на материалния закон. Сочи се, че наложеното наказание е явно несправедливо. В тази връзка се прави подробен анализ на мотивите на атакуваното решение. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт и произнасяне по същество, при което да бъде отменено и оспореното наказателно постановление. Претендира присъждане на разноски. С молба по хода от 29.06.2023 /л.17/, излага подробни съображение за основателност на касационната жалба. Прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение от страна на

ответника.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се представлява.

Ответникът – директор на РИОСВ, представлява се от юрк. Бозов, който оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства, въз основа на които е установил фактическата обстановка, както следва:

Във връзка с постъпила в РИОСВ-С. информация от дирекция "Национален координационен център" към МОСВ, на основание чл. 14, ал. 4 от ЗООС е издадено Предписание на директора на РИОСВ - С., съгласно което: "при извършване на трансграничен превоз на отпадъци не по-късно от деня на натоварването им да изпраща на електронен адрес: [електронна поща] попълнен формуляр по Приложение VII на Регламент (ЕО) № 1013/2006, подписан в поле 12". Срок – постоянен.

На 11.01.2022 г. в РИОСВ- С. постъпила справка с вх. № 437/11.01.2022 г. от дирекция „Национален координационен център“ към МОСВ за м. декември 2022 г., отнасяща се до осъществени трансгранични превози на отпадъци. Със същата се установило, че "Вадас Трейд" ООД е извършило натоварване на 23.12.2021 г. на отпадъци за превоз, за което нямало получена предварителна информация в инспекцията.

В хода на извършена проверка на дружеството с констативен протокол № ККФОС-СМ-1/13.01.2021 г. било констатирано, че дружеството "Вадас " ООД в нарушение на Предписание на директора на РИОСВ - С., е извършило натоварване на 23.12.21 г. на отпадъци за превоз, за което нямало предоставена предварителна информация в инспекцията, т. е. дружеството не е изпълнило даденото му предписание.

Въз основа на така направените констатации бил съставяне на АУАН № 20/8.02.2020., в който извършеното деяние било квалифицирано като такова по чл. 14, ал. 4 вр. чл. 166, т. 3, вр. чл. 165, ал. 2 от ЗООС. Въз основа на съставения АУАН е издадено и процесното НП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля С. М., както и писмените доказателства, представени с административната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица, съдържат всички необходими реквизити според чл.42 и чл.57 ЗАНН, без при съставянето им да са допуснати съществени процесуални нарушения.

По съществуването на спора е счел, че дружеството е осъществило вмененото нарушение и отговорността му е законосъобразно ангажирана, като не са налице основанията на чл.28 от ЗАНН.

Така постановено решението е правилно, като постановено в съответствие с материалния закон.

В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на касатора и да са препятствали възможността му адекватно да я организира.

От страна на въззивния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Спазен е двугодишният срок от извършване на административното нарушение, визиран в чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Нарушенията са описани ясно, точно и конкретно.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на въззивната инстанция, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

При разглеждане на делото СРС е обсъдил и анализирал всички факти от значение за правния спор и е извел обосновани изводи, които се възприемат изцяло от настоящата инстанция. Атакуваният съдебен акт се основава на правилна преценка на събраните доказателства, издаден е в съответствие с приложимите за случая материалноправни разпоредби, като е постановен при спазване на съдопроизводствените правила. При изготвянето на същия са взети предвид релевантните за спора факти и обстоятелства и изразените от страните становища по тях.

При реализираната проверка за съответствие на решението с материалния закон, съобразно възведеното касационно основание, настоящият състав намира, че въз основа на установената по делото фактическа обстановка, въззивният съд е направил правилни и законосъобразни изводи, които напълно се споделят от касационната инстанция.

Правните доводи кореспондират с доказателствения материал, като решението е постановено при обсъждане на релевантните за това доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност. Фактите по делото са възведени въз основа на надлежно събрани по реда на НПК писмени и гласни доказателства, които правилно са преценени от решаващия съд. Не са налице твърденията от касатора за нарушение при събиране и преценка на доказателствата по делото, още по-малко при тълкуването и прилагането на законовите норми.

Касационният състав споделя изводите на СРС, че в хода на административно наказателното производство по издаване на наказателно постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Актът и наказателното постановление съдържат всички, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН реквизити. Нарушението е описано подробно с посочване на всички елементи от фактическия му състав и обстоятелствата, при които е извършено. Описаните в акта за установяване на административното нарушение факти са възпроизведени изцяло в издаденото въз основа на него наказателно постановление, като са подведени под правилната правна квалификация.

По отношение на възражението от страна на касатора във връзка с неточно посочена дата на нарушението, следва да се отбележи, че в наказателното постановление изрично е посочено, че касаторът не е подал информация в РИОСВ за извършен

трансграничен превоз, с дата на натоварване 23.12.2021 г. Информацията не е била налична и към датата на проверката. Дори и в хипотеза СРС да е приел погрешна дата за извършване на нарушението, настоящият състав е на мнение, че доколкото същото е осъществено чрез бездействие, което става противоправно след изтичане на определен срок, не е налице неяснота при описанието на нарушението. Нарушението извършено чрез бездействие се счита довършено на датата следваща изтичане на срока. Дори и изрично датата на извършване на деянието да не е точно посочена, то същата е безспорно определяема, предвид изричното посочване на крайния срок, до който е следвало да се изпълни задължението от страна на субекта, а именно не по-късно от един ден от деня на натоварване. При това положение и доколкото е визиран краен срок, то несъмнено датата на нарушението е денят следващ този краен срок-24.12.2021г..

Касационната инстанция намира за неоснователни, релевираните в касационната жалба доводи за порочност на НП. Безспорно установено е вмененото на дружеството нарушение, свеждащо се до неизпълнение на дадено задължително предписание.

Непротиворечиво Върховният административен съд на Република България приема, че по своята същност задължителното предписание е указване на фактическите действия, които проверяваният субект следва да предприеме за отстраняване на допуснати пропуски при осъществяване на разрешената от компетентните административни органи дейност. Следователно предписанието изисква активно поведение от страна на адресата в рамките на посочените в него срокове за изпълнение.

Следва да се отбележи, че в случая изпълнителното деяние, осъществяващо административно наказателния състав на чл. 166, т. 3 от ЗООС е неизпълнение на дадено по реда на чл. 155 от ЗООС предписание № 145/11.11.2011 г., каквато простъпка е приписана на касатора в настоящото производство. Реализирането `и от страна на юридическото лице е доказано по несъмнен начин, което предопределя извод за законосъобразност на НП, до който е достигнал и въззивният съд.

Споделят се изводите на СРС и по отношение на неприложимостта на института „маловажност“ в процесния случай. Неоснователно е искането за приложението на чл. 28 от ЗАНН, при заявени доводи за явна несправедливост на наказанието и определения размер на санкцията, тъй като не са налице предпоставките за това. Не може да се приеме, че извършеното нарушение е с по-ниска степен на обществена опасност.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд Наказателно отделение, 107-ми състав е валидно допустимо и правилно. Не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

В хода на касационното производство от страна на ответника не е отправено искане за присъждане на разноски, поради което съдът не следва да се произнася.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.03.2023 г., постановено по НАХД № 9056/2022 г. от Софийския районен съд, НО, 107-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.